

عربی در همه جا برای همه

نویسندگان

اسماعیل فیروزی

ندا طهرانی زاده

سرشناسه:	فیروزی، اسماعیل، ۱۳۶۴-
عنوان و نام پدیدآور:	عربی در همه جا برای همه / نویسندگان اسماعیل فیروزی، ندا طهرانی زاده
مشخصات نشر:	تهران: عاصم؛ ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری:	۶۴ص: جدول؛ ۵/۱۴×۲۱/۵ س.م.
شابک:	۹۷۸-۶۲۲-۶۲۲۷-۲۸-۵
حیث فهرست نویسی:	فیبای مختصر
شناسه افزوده:	لهستانی زاده، ندا، ۱۳۶۲-
شماره کتاب سی ملی:	۵۳۷۵۰۸۱

انتشارات عاصم

تلفن نویسنده: ۰۹۰۹۹۱۴۳۱۳۹

نویسندگان: اسماعیل فیروزی - ندا طهرانی زاده

عنوان: عربی در همه جا برای همه

صفحه آرا: سیده طیبه حسینی، طراحى جلد: وحید و وحافى

چاپ:

● چاپ اول: ۱۳۹۷ ● تعداد: ۱۰۰۰ جلد تعداد صفحات: ۶۴ صفحه قطع: رقعی

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۲۷-۲۸-۵

همه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.

فهرست مطالب

۷	مقدمه
۱۱	آشنایی و گفتگوهای روزمره / التعارف و المجاملات اليومية
۱۴	در بخش گذرنامه/ في قسم الجوازات
۱۶	در فرودگاه نجف / في مطار النجف/ ب مطار نجف
۱۹	در مسیر/ في الطريق/ في الطريق
۲۲	کرایه تاکسو / اجرة سيارة الاجرة/ كروة التاكسي
۲۵	در هتل / في الفندق / ب فندق
۲۸	خانواده و اقوام/ العائلة و الاقرباء/ أهل و غرائب
۳۱	اتفاق مهم/ حدث مهم/ حادثه مهمه
۳۳	در رستوران / في المطعم / ب المطعم
۳۸	در بازار / في السوق / ب بؤگ
۴۵	در بیمارستان/ في المستشفى / ب مشفى / عند الطبيب والصيدلاني
۵۱	زمان ها و فصل ها/ الاوقات و الفصول
۵۲	طبیعت (محیط زیست) آب و هوا/ البيئة (البيئة) و الطقس
۵۲	رنگ ها/ الوان
۵۴	جهت ها/ جهات
۵۵	وسایل منزل/ ادوات منزلية
۵۶	ورزش / الرياضة
۵۸	اماكن عمومى / الاماكن العامة
۵۹	اعداد
۶۳	ساعت و تاريخ/ الساعات و التاريخ

مقدمه

فراگیری زبان عربی و به ویژه لهجه عراقی از چند جهت برای ما ایرانیان از اهمیت بسزایی برخوردار است. دلیل نخست واقع شدن قبور انمه شیعه در عراق و در شهرهای زیارتی نجف، کربلا، کاظمین و سامرا، که این خود زمینه حضور میلیونی زائران ایرانی در عراق می گردد. از دیگر عاملان فراگیری لهجه عراقی هم کیشی مردم ایران با عراق است، یعنی اسلام در حکم گرهی می باشد که این دو را به یکدیگر پیوند زده است.

وجود روابط گسترده اقتصادی نیز عامل دیگری است که ضرورت فراگیری این زبان را برای انسان ایران زمین بیشتر می کند.

پرسشی که شاید ذهن مخاطب را به خود مشغول کند این است که با وجود زبان فصیح که در حکم زبان سیار است، فراگیری لهجه چه ضرورتی دارد؟

در پاسخ به این پرسش منصف باید گفت، که برخی از اهل زبان که پرشمار نیز می باشند، با وجود توانایی لازم برای فهم زبان عامیانه، فاقد توانایی علمی لازم برای گفت و گو به زبان فصیح هستند و یا مبادرت به آن نمی ورزند و به همان لهجه عراقی (عامیانه) صحبت می کنند. بنابراین مهم، یک غیر عرب زبان باز به آن دارد تا این لهجه را بفهمد و گفتگو را با زبان عربی فصیح (معیار) را با به لهجه عراقی (عامیانه) به سرانجام برساند.

برای پاسخگویی به این نیاز ما بر آن شدیم تا کتاب عربی در همه جا برای همه را تقدیم مشتاقان زبان قرآن و علاقمندان به عربی نماییم. امید است که این کتاب نیازهای روزمره علاقمندان را به نحو شایسته پاسخ گفته باشد.

در ادامه به تفاوت های زبان عربی فصیح و لهجه عراقی می پردازیم و توصیه اکید داریم که حتما این تفاوت های ذکر شده را مطالعه فرمایید.

➤ تفاوت های زبان عربی فصیح و لهجه عراقی

می توان تفاوت های زبان عربی فصیح و لهجه عراقی را این گونه بیان کرد.

۱- وجود دو صامت «گ، چ» برخی بر این باورند که این دو صامت از زبان فارسی وارد لهجه عراقی شده است و برخی دیگر اعتقاد دارند، ورود این دو صامت تحت تاثیر زبان ترکی بوده است و جماعتی دیگر دیدگاهی متفاوت تری دارند. موضوع هر - باشد باید بدانید در لهجه عراقی صامت «ق» به «گ» تبدیل می شود. مثال: «قرب» تلفظ «گرب» به خود می گیرد.

۲- صمت «ک» به «ج» تبدیل می شود. به عنوان نمونه «کم» تبدیل به «چم» می شود.

نکته ی که نباید از نظر دور داشت این است که، تمامی واژگانی که در آن حروف «کاف و قاف» وجود دارند، دستخوش تغییر نمی شوند یعنی این که نباید گمان نمود که این تغییر هیچ استثنایی ندارد.

۳- ادغام در کلمات زیاد دیده می شود. به عنوان مثال «ما آید» تبدیل به «ما رید» می شود. یا هذه السنة تبدیل به هَسَنَة می گردد.

۴- کلماتی که ریشه فصیح دارند (صرف نظر از تبدیل حرف کاف و قاف) نیز دست خوش تغییراتی می شوند به عنوان مثال کلمه «أین» تبدیل به «وین» می شود.

۵- در لهجه عراقی یکی از حروف در کلمات حذف می گردند، به عنوان مثال: عندکم می شود عندکم.

۶- در بسیاری مواقع حرف آخر کلمات ساکن می شود و اگر بعد از حرف ساکن شده «ال» تعریف قرار داشت آن حرکت کسره می گیرد. مثلاً «أريد الكتاب» حرف دال ساکن می شود و الكتاب با إلتکتاب خوانده می شود.

۷- در افعال مضارع، حروف مضارعه ساکن می شود و یک «الف» مکسور اضافه می گردد تا تلفظ ممکن گردد. به عنوان مثال: «تساعد» تبدیل به «إتساعد» می شود. البته این قاعده همیشه کاربرد ندارد به عنوان مثال «تقدر» در هنگام بیان تبدیل به «تقدر» می گردد و این نقطه مشترک در مورد هر دوی آنها تبدیل حرکت «ضمه» به کسره است.

۸- لام به آخر است که ابتدا به کسره در آغاز کلمات از جمله فعل های مضارع یا ضمائر و ... به آخر شاه می شود. مثلاً: تفضل می شود، إتفضل یا تقول می شود: إتقول

۹- عموماً در لهجات و انجما در امجه عراقی ضمائر منفصل مثنی به کار نمی رود. به عنوان مثال: إنت برای مفر و إنت برای جمع کاربرد دارد و مثنی به کار نمی رود به عبارتی ضمیر جمع مشترک بین مثنی و جمع است. البته برخی با این نظر موافق نیستند.

۱۰- در فصیح تلاش بر آن است تا ساختار نحوی جملات و عبارات رعایت شود. اما این قاعده در بسیاری از لهجات و از جمله لهجه عراقی صدق نمی کند. به عنوان مثال: در فصیح لازم است عبارات پرسشی در آغاز جمله بیاید و بعد از آن بقیه جمله ذکر گردد، ولی این امر در مورد لهجه عراقی صدق نمی کند. به عنوان نمونه: مُدة الحَجَرِ لِشَوَکَت؟ که در این عبارت باید ابتدا بخش پایانی می آمد که رعایت نشده

است. البته فراموش نکنید که این قاعده نیز عمومیت ندارد و در برخی موارد رعایت می گردد.

۱۱- تغییرات دیگر صورت گرفته در لهجه عراقی در چارچوبه تعابیر و اصطلاحات خاص و یا مفردات می باشد که با کم یا اضافه شدن برخی حروف اتفاق می افتد و یا اساساً نمی توان ریشه درستی از زبان فصیح برای آن یافت و این مهم نیاز به تمرین و درست دارد. به عنوان مثال: هنا می شود إهنا و یا کیف حالک می شود إشلونک. در پایان متذکر می شویم که بیشترین توقع دریافت و فهم مناسب از زبان شخص متکلم به لهجه عراقی است، یعنی اینکه می بایست زبان آموز دریافت مناسبی داشته باشد و لهجه را درک صحیح نماید و پاسخ می تواند به عربی فصیح (معیار) یا لهجه عراقی (عامیانه) باشد.

و من الله التوفیق

